

சிறப்பிதழ்
Special Issue

3-4 பங்குனி 2052
16th - 17th March 2021

ISSN : 2321 - 984X

Chief Editor

Dr. M. Sadik Batcha

Advisory Editor

Dr. N. Chandra Segaran

Editorial Board

Dr. MAM. Rameez

Dr. Jeyaraman

Dr.A. Ekambaram

Dr. G. Stephen

Dr. S. Chitra

Dr. S.Senthamizh Pavai

Dr. A. Shunmughom Pillai

Dr. P. Jeyakrishnan

Dr. Seetha Lakshmi

Dr. S. Easwaran

Dr. Kumara Selva

Dr. Ganesan Ambedkar

Dr. Krishanan

Dr. Kumar

Dr. S. Kalpana

Dr. T. Vishnukumaran

Dr M. N. Rajesh

Dr. Govindaraj

Dr. Uma Devi

Dr. Senthil Prakash

Dr. Pon. Kathiresan

Dr. S. Vignesh Ananth

Dr.M. Arunachalam

Dr. S. Bharathi Prakash

நவீனத் தமிழாய்வு

(பன்னாட்டுப் பன்முகத் தமிழ் ஆய்வு)

Journal of

Modern Thamizh Research

(A Quarterly International Multilateral Thamizh Journal)

Arts and Humanities (all), Language
Literature and Literary Theory, Tamil
UGC Care Listed (Group-I) Journal

சிறப்பிதழ் : தமிழ் உயராய்வுத்துறை, விவேகானந்தா கலை மற்றும் அறிவியல் மகளிர் கல்லூரி (தன்னாட்சி) எளையாம்பாளையம், திருச்செங்கோடு
முதுகலைத் தமிழ்த்துறை, விவேகானந்தா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி (மகளிர்) வீராச்சிபாளையம், சங்ககிரி

தமிழ் இலக்கியங்களில் வாழ்வியல்

சிறப்பிதழ் ஆசிரியர்

Special Issue Editor

முனைவர் ம. கவிதா

முனைவர் செ. ஜெயந்தி

Published by

RAJA PUBLICATIONS

10, (Upstair), Ibrahim Nagar, Khajamalai,
Tiruchirappalli - 620 023, Thamizh Nadu, India.

Mobile : +91-9600535241

website : rajapublications.com

19 பகுதி-4
Part -4

மற்றொன்று:

செம்மொழித் தமிழ்

(பன்னாட்டுப் பன்முகத் தமிழ் காலாண்டு ஆய்விதழ்)

ஜனவரி - மார்ச்

ஏப்ரல் - ஜூன்

ஜூலை - செப்டம்பர்

அக்டோபர் - டிசம்பர்

Journal of

Classical Thamizh

(A Quarterly International Multi lateral Thamizh Journal)

January - March

April - June

July - September

October - December

ISSN:2321-0737

திருமுருகாற்றுப்படை மற்றும் கந்தரலங்காரத்தில் பெண் வருணனை ஒப்பீடு

முனைவர் ப. கற்பகராமன்

இணைப்பேராசிரியர், தமிழ் உயராய்வுத் துறை, விவேகானந்தா கலை மற்றும் அறிவியல் மகளிர் கல்லூரி (தன்னாட்சி), எளையாம்பாளையம், திருச்செங்கோடு, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ஒப்பீடு

தொடக்கத்தில் விலங்குகளைப் போல் இருந்ததையும், அதன் பிறகு விலங்குகளிலிருந்து வேறுபட்டு நிற்பதையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்த அந்நாளில், மனிதனிடம் முளைவிட்ட இந்த ஒப்பீட்டுணர்வு, காலப்போக்கில் உடலும், அறிவும் வளர்ந்த நிலையில் உலகில் உள்ள பொருட்கள் அனைத்தையும் ஒன்றுடன் ஒன்றை ஒப்பிட்டுப் பார்த்து நிறை-குறைகளையும், ஒற்றுமை-வேற்றுமைகளையும் ஆராய்ந்துப் பார்க்கும் வண்ணம் வளர்ந்துள்ளது என்றால் அது மிகையாகாது.

இந்த ஒப்பீட்டு உணர்வு ஒப்பிலக்கிய உணர்வாக 19-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில்தான் நடைமாற்றம் பெற்றது. தமிழிலக்கியத்தில் நவீனத் தேடலுக்கும், அறிவியல்பூர்வமான அணுகுமுறைகளுக்கும் காரண கர்த்தாவாக இருந்தவர்கள், தமிழ்நாட்டிற்கு வந்து, தமிழ்க்கற்று, நூலெழுதி, தமிழாய்ந்த ஐரோப்பியர்களே. இவர்களுள் ஜி.யு.போப் முதன்மையானவராகத் திகழ்ந்தார். இவரைத் தொடர்ந்து வ.வே.சு.ஐயர், எஸ். வையாபுரிப் பிள்ளை, எஸ். கிருட்டிணசாமி ஐயங்கார், தனிநாயக அடிகள் முதலியவர்கள் ஒப்பீட்டு அறிவினை 'ஒப்பிலக்கிய ஆய்வு' என்ற அடுத்த நிலைக்கு அழைத்துச் சென்றனர்.

ஒப்பீட்டாய்வு

வெறும் உணர்வாக இருந்த இந்த ஒப்பீடு, ஒப்பீட்டு இலக்கியமாக வளர்ந்த சிறிது காலத்திலேயே ஒப்பீட்டுத் திறனாய்வும் தோன்றி வளர்ந்தது. ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட இலக்கியங்களை ஒப்பிட்டு, அதில் உள்ள நிறை குறைகளை

ஆராய்வதே இந்த ஒப்பீட்டாய்வாகும். இந்த ஒப்பீட்டு ஆய்வினை சு. பாலசுந்திரன் அவர்கள்,

“ஆங்கில மொழியில் இது ‘கம்பாரேட்டிவ் கிரிட் டிசீசம்’ எனப்படுகிறது. ஒரே மொழியில் எழுந்த இலக்கியங்களையோ, வெவ்வேறு மொழியில் எழுந்த இலக்கியங்களையோ ஒப்பிட்டுக் காண்பதே ஒப்பீட்டுமுறைத் திறனாய்வு”

என்று குறிப்பிடுகின்றார். ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட இலக்கியங்களை ஒப்பிட்டு ஆராயும் இந்த ஒப்பீட்டு முறைத் திறனாய்வின் பண்பினை சு.பாலசுந்திரன் அவர்கள்,

“ஏதேனும் சில பொதுத் தன்மைகளை அடிப்படையாகப் பெற்றுள்ள இலக்கியப் படைப்பினையே நாம் ஒப்பிட்டுப் பார்க்க முடியும். முற்றும் வேறுபட்டு விளங்கும் இறுவேறு படைப்புகளை ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பது பொருத்தமற்றது.”

என்று குறிப்பிடுகின்றார். இவ்வாறு இரண்டு இலக்கியங்களை ஒப்பிட்டு ஆராயும்போது எந்தெந்த முறையில் ஒப்பிடலாம் என்பதை சு.பாலசுந்திரன் அவர்கள்,

“ஒருவரின் படைப்பை அவர் காலத்தே வந்த மற்றொருவரின் படைப்போடு ஒப்பிட்டுக் காணலாம்

ஒருகாலத்தில் எழுந்து வளர்ந்து நிலை பெற்றுவிட்ட ஒரு குறிப்பிட்ட இலக்கியப் போக்கினை மற்றொரு கால இலக்கியப் போக்கோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கலாம்.

ஒருவரால் எழுதப்பட்ட ஒரு குறிப்பிட்ட இலக்கிய வகையை மற்றொரு ஆசிரியர்

நவீனத் தமிழாய்வு (பன்னாட்டுப் பன்முகத் தமிழ் காலாண்டு ஆய்விதழ்) ISSN:2321-984X - (சிறப்புத்தழ்)
Modern Tamizh Research (A Quarterly International Multilateral Tamizh Journal) ISSN:2321-984X - (SPECIAL ISSUE)

தமிழ் இலக்கியங்களில் வாழ்நியல் - 16.03.2021 & 17.03.2021

தமிழ் உயராய்வுத் துறை, விவேகானந்தா கலை மற்றும் அறிவியல் மகளிர் கல்லூரி (தன்னாட்சி), எளையாம்பாளையம், திருச்செங்கோடு, நாமக்கல் & முதுகலைத் தமிழ்த்துறை, விவேகானந்தா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி (மகளிர்), வீராச்சிபாளையம், சங்ககிரி, சேலம் மாவட்டம்.

இயற்றிய அதே இலக்கிய வகையோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கலாம்.

கருத்து, உணர்ச்சி, கற்பனை, வடிவம் என்ற இலக்கியக் கோட்பாடுகளை மனதிற்கொண்டு ஒரே ஆசிரியர் இயற்றிய இருவேறு படைப்புகளை ஆராய்ச்சி செய்யலாம்”³

என்று விளக்குகின்றார்.

பெண் வருணனை பற்றிய ஒப்பீடு

இரண்டு இலக்கியங்களை ஒப்பிட்டு ஆராயும் இந்த ஒப்பீட்டுப் பார்வையில், நக்கீரரால் இயற்றப்பட்ட திருமுருகாற்றுப்படை மற்றும் அருணகிரிநாதரால் இயற்றப்பட்ட கந்தரலங்காரம் ஆகிய இரண்டு இலக்கியங்களிலும் உள்ள பெண் வருணனையை இந்த ஆய்வுக்கட்டுரை ஆராய்கின்றது.

உலகம் ஆண் - பெண் என்ற இரண்டு தன்மைகளில் படைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த இரண்டும் சேர்ந்த ஒன்றே உலகம் என்பது. இரண்டும் ஒன்றி இயங்கினால் அன்றி, உலகம் நல்வழியில் நடைபெறாது. ஒரு நாட்டின் நலம் அந்த நாட்டின் பெண்மக்களின் நிலையைப் பொறுத்தே அமையும். இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த பிறப்பாக மதிக்கப்படும் பெண்களிடம் காணப்படும் பெண் தன்மையினை திரு.வி.க அவர்கள்,

“அடக்கம், பொறுமை, தியாகம், பரநலம், இரக்கம், அழகு, ஒப்புரவு, தொண்டு முதலியன அமைந்த ஒன்று பெண்மை எனப்படும். மண், நீர், காற்று, ஒளி முதலியன சேர்ந்து மரமாதல் போல, அடக்கம் முதலிய குணங்கள் சேர்ந்து பெண்மையாகின்றன. சிறுசிறு நீர்த்துளிகள் கலந்து பரந்த நீர்நிலை என்று பெயர்பெறுதல் போலவும், சிறுசிறு பரல்கள் கலந்து மலை என்று பெயர் பெறுதல் போலவும், அடக்கம் முதலிய குணங்கள் ஒன்றி, அவை பெண்மை என்னும் பெயர் பெற்றன.”⁴

என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

மனித இனத்தின் சரிபாதியாக உள்ள பெண்களை எல்லா மொழி இலக்கியங்களுமே வருணிக்கின்றன. கடவுள்களை வருணிக்கும் பொழுது இந்த வருணனை பாதத்தில் தொடங்கி தலைவரையில் பாதாதி கேசமாகவும், மனிதர்களை வருணிக்கும்போது தலையில் தொடங்கி பாதம்வரை கேசாதிபாதமாகவும் வருணிக்கப்படும். இப்பெண் வருணனையை நக்கீரரும் அருணகிரிநாதரும் தங்களுடைய இலக்கியங்களிலும் கையாள்கின்றனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

திருமுருகாற்றுப்படையில் சூரர மகளிரைப் பாதாதிகேசமாக வருணிக்கின்றார் நக்கீரர். சூர் என்பதற்கு ‘அச்சம்’ என்று பொருள். இப்பெண்கள் தங்களுடைய அழகுத் தோற்றத்தால் காண்பவர்களை அச்சமடையச் செய்வார்கள். எனவே, சூரர மகளிர்கள் என்று பெயர்பெற்றனர். இப்பெண்களை,

“தேங்கமல் மருதிணர் கடுப்பக் கோங்கின் குவிமுகில் இளமுலைக் கொட்டி விரிமலர் வேங்கை நுண்டா தப்பிக் காண்வர வெள்ளிற் குறுமுறி கிள்ளுபு தெறியா”⁵

என்ற பாடல் வரிகளைக் கொண்டு வருணிக்கின்றார். இந்த சூரர மகளிர் தங்களுடைய கால்களில் கிங்கிணி என்ற ஒலி எழுப்புகின்ற காலணியை அணிந்துள்ளனர். அழகிய செம்மையான சிவந்த பாதங்களைக் கொண்டுள்ளனர். மேலும், உறுதியான திரண்ட கால்களையும், செம்மையான இடையையும், மூங்கில் போன்ற தோல்களையும் கொண்டுள்ளனர் என்று பாதாதி கேசமாக வருணிக்கின்றார்.

மலைகளில் வாழக்கூடிய மலைவாழ் மக்களையோ,

“விரலுளர்ப் பவிழ்ந்த வேறுபாடு நறுங்காற் குண்டுகளை பூத்த வண்டுபடு கண்ணி இணைத்த கோதை அணைத்த கூந்தல் முடித்த குல்லை இலையுடைய நறும்பூச் செங்கால் மராஅத்த வால்இணர் இடையிடுபு சுரும்புணத் தொடுத்த பெருந்தண் மாத்தழை திருந்துகாழ் அல்குல் திளைப்ப உடீஇ மயில்கண் டன்ன மடநடை மகளிரொடு”⁶

என்ற பாடல் வரிகளில் வருணிக்கின்றார். இம்மலைவாழ் மகளிர் மலையில் உள்ள ஆழமான களைகளில் வளர்ந்த செழுமையான மலர் மொட்டுகளை விரல்களால் மலரச் செய்து அதனை மாலையாகத் தொடுத்துத் தங்கள் தலையில் அணிந்திருந்தனர். மேலும் தங்கள் கூந்தலை இரண்டு மாலையாக இணைத்துக் கட்டியிருந்தனர் என்று கேசாதிபாதமாக வருணித்துள்ளார்.

கந்தரலங்காரத்தில் நான்கு இடங்களில் இப்பெண் வருணனையை மேற்கொள்கின்றார் அருணகிரிநாதர்.

“பாலென் பதுமொழி பஞ்சென் பதுபதம் பாவையர்கண்

சேலென் பதாகத் திரிகின்ற நீ”

என்ற பாடல் வரிகளில் பெண்கள் பேசுகின்ற மொழிகள் பால்போல் இனிக்கக் கூடியவை என்றும் அவர்களுடைய பாதங்கள் பஞ்சுபோல் மென்மையானவை என்றும் அவர்களுடைய கண்கள் சேல்மீனைப் போன்றன என்று வருணிக்கின்றார்.

“தொலைத்துப் புறப்பட்ட வேற்கந்த நேதுறந் தோருளத்தை வளைத்துப் பிடித்துப் பதைக்கப் பதைக்க வதைக்குங் கண்ணார்”⁸

என்ற பாடல் வரிகளில் துறவிகளின் உள்ளத்தையும் கவர்ந்து வளைத்து இழுத்துப் பிடித்து அவ்வுள்ளம் பதைபதைக்கும்படி வதைக்கின்ற கண்களை உடையவர்கள் பெண்கள் என்று வருணிக்கின்றார்.

“கண்டுண்ட சொல்லியர் மெல்லியர் காமக் கலவிக்கள்ளை”⁹

என்ற பாடல் வரியில் கற்கண்டிற்கு ஒப்பான சொற்களைப் பேசுபவர்கள் பெண்கள் என்று வருணிக்கின்றார்.

“தெள்ளிய வேனலிற் கிள்ளையைக் கள்ளச் சிறுமியெனும்

வள்ளியை வேட்டவன்றாள் வேட்டிலைசிறு வள்ளை தள்ளித் துள்ளிய கெண்டையைத் தொண்டையைத் தோதகச் சொல்லை நல்ல வெள்ளிய நித்தில வித்தார மூரலை வேட்ட நெஞ்சே”¹⁰

என்ற பாடலில் சிறிய வள்ளைக்கொடி போன்ற கண்களையும், கோவைக்கணி போன்ற சிவந்த வாயையும், ஆண்களை மயக்கும் வஞ்சகமான இனிய சொற்களையும், வெண்மையான முத்துக்களைப் போன்ற பற்கள் தோன்றுமாறு சிரிக்கும் புன்சிரிப்பினையும் கொண்டவர்கள் பெண்கள் என்று வருணிக்கின்றார்.

தெய்வமணம் கமழும் பக்தி இலக்கியங்களான திருமுருகாற்றுப்படை மற்றும் கந்தரலங்காரம் ஆகிய இரண்டு நூல்களிலும் இவ்வாறாக பெண்கள் பற்றிய வருணனைகளை, இரு ஆசிரியர்களும் தங்களுடைய இலக்கியத்தில் போட்டிபோட்டுப் படைத்துள்ளனர் என்பது என்பது கூர்ந்து நோக்கத்தக்கது.

சாண்பெண்ண விளக்கம்.

1. பாலசந்திரன் சு. இலக்கியத் திறனாய்வு - ப - 43
2. மேலது - ப - 45
3. மேலது - ப - 45
4. கல்யாணசுந்தரனார் - திரு.வி. - பெண்ணின் பெருமை - ப - 20
5. நக்கீரர் - திருமுருகாற்றுப்படை-வரி - 34-37
6. மேலது - வரி - 198 - 205
7. அருணகிரிநாதர் - கந்தரலங்காரம் - பா - 30
8. மேலது - பா - 32
9. மேலது - பா - 37
10. மேலது - பா - 94

௮

நவீனத் தமிழாய்வு (பன்னாட்டுப் பன்முகத் தமிழ் காலாண்டு ஆய்விதழ்) ISSN:2321-984X - (சிறப்புவிதழ்)
Modern Tamizh Research (A Quarterly International Multilateral Tamizh Journal) ISSN:2321-984X - (SPECIAL ISSUE)

தமிழ் இலக்கியங்களில் வாழ்வியல் - 16.03.2021 & 17.03.2021

தமிழ் உயராய்வுத்துறை, விவேகானந்தா கலை மற்றும் அறிவியல் மகளிர் கல்லூரி (தன்னாட்சி), எளையாம்பாளையம், திருச்செங்கோடு, நாமக்கல் & முதுகலைத் தமிழ்த்துறை, விவேகானந்தா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி (மகளிர்), வீராச்சிபாளையம், சங்ககிரி, சேலம் மாவட்டம்.